

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Władysław Pawlak

SSN Roman Trzaskowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi Z. R. o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 26 kwietnia 2018 r., sygn. akt V ACa (...),
w sprawie z powództwa Z. R.
przeciwko Z. Z., I. K. i S. Y.
o ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 maja 2021 r.,
zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 8 października 2020 r., sygn. akt V ACa (...),

1) odrzuca zażalenie;

**2) zasądza od skarżącej na rzecz I. K. i S. Y. kwoty po 2025
(dwa tysiące dwadzieścia pięć) zł z tytułu zwrotu kosztów
postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 października 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił, na podstawie art. 410 § 1 k.p.c., skargę Z.R. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 26 kwietnia 2018 r. sygn. akt V ACa (...).

Zażalenie od postanowienia Sądu Apelacyjnego wniosła, na podstawie art. 394 § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Z. R., zaskarżając je w całości i zarzucając naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. Domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w (...) z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia co do kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ k.p.c. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r., poz. 1469 ze zm., dalej - „Nowelizacja”), zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną i na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia bądź w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego sądu nie należy do żadnej z tych kategorii. Mocą tej samej Nowelizacji uchylony został przepis art. 394¹ § 2 k.p.c., który stanowił dotychczas podstawę dopuszczalności zażalenia do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę o wznowienie postępowania zakończonego w sprawach, w których przysługiwała skarga kasacyjna. *De lege lata*, na podstawie art. 394¹ k.p.c., nie jest dopuszczalne wniesienie do Sądu Najwyższego zażalenia na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę o wznowienie postępowania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2020 r., III CZ 13/20 i V CZ 17/20, niepubl., z dnia 23 czerwca 2020 r., IV CZ 17/20, niepubl.).

Podstawy dopuszczalności przedmiotowego zażalenia nie może też stanowić wskazany przez skarżącą art. 394 § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., a jest tak już dlatego, że instytucja zażalenia do Sądu Najwyższego podlega odrębnej od art. 394 k.p.c. regulacji. W obowiązującym stanie prawnym wyłączną podstawą prawną wniesienia przez stronę zażalenia do Sądu Najwyższego jest art. 394¹ § 1 oraz § 1¹ k.p.c. Ponadto odrzucenie skargi o wznowienie postępowania przez sąd drugiej instancji nie uzasadnia uznania tego rozstrzygnięcia za pierwszoinstancyjne w rozumieniu art. 394 § 1 k.p.c. Jeżeli skargę o wznowienie postępowania rozpoznaje zgodnie z art. 405 k.p.c. sąd wyższej instancji, to działa on jako sąd drugiej instancji, także w fazie oceny dopuszczalności skargi, gdyż skarga o wznowienie postępowania ma charakter nadzwyczajnego środka zaskarżenia, a postępowanie wywołane wniesieniem skargi o wznowienie postępowania stanowi dalszy ciąg postępowania zapoczątkowanego wytoczeniem powództwa (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 stycznia 2010 r., SK 2/09, OTK-A 2010, nr 1, poz. 1 i powołane w nim judykaty).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.